

عنوان مقاله:

جایگاه فطرت در فقه اسلامی با تاکید بر دیدگاه علامه طباطبایی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در علوم انسانی و علوم اسلامی با موضوع تحول در علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

محسن بانسی - عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

دانش فقه به عنوان مرجع اصلی احکام شرعی در مقایسه با دیگر علوم دینی، در مراکز علمی شیعه‌ها جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. از لحاظ تاریخی نیز این دانش در زندگی شیعیان کاربرد وسیعی داشته و بر رفتار فردی و اجتماعی آنها تأثیر بسزایی برجای گذاشته است. لذا بدیهی است که به هر مقدار احکام فقهی در حوزه فردی و اجتماعی واقع بینانه تر استخراج شود و در اختیار مکلفین قرار گیرد، زندگی آنان راپویاتر و در رسیدن به هدف مطلوب خود که تامین سعادت فرد و اجتماع است، موفق تر است. به نظر می رسد برای رسیدن به چنین هدفی، محور قرار گرفتن «فطرت» در فرایند اجتهاد و استخراج احکام فقهی حائز اهمیت است. بر همین اساس، علامه طباطبایی معتقد است تمام معارف دینی از جمله معارف عملی شریعت اسلام، مبتنی بر فطرت و سرشت آدمی است که رسیدن به سعادت مورد نظر اسلام رابرای بشر تسهیل می کند. بنابراین، چنانچه در فرایند اجتهاد فقهی، احکامی تولید شود که در تناقض با فطرت و سرشت انسان باشد، چنین احکام را نمی توان به قرآن و خدا نسبت داد، هرچند چنین برداشتی مستند به ظاهر آیات قرآن و یا روایات معتبر باشد.

کلمات کلیدی:

قرآن، فطرت، فقه اسلامی، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1249107>

